

[Rager.]

dem paa en saadan Maade, at de har kunnet indse, at der var Grund til at gaa med, men dette er for saa vidt ogsaa det eneste Argument, hvis man kan kalde det saadan, som Oppositionspartierne har for deres passive Stilling til Sagen. Det forekommer mig, at det ved de Udtalelser, der fremkom her ved første Behandling, var givet, at der var kommet til at foreligge nye Oplysninger, siden Sagen sidst havde været behandlet i Rigsdagen, gennem den Skrivelse, der var kommet fra Dansk Dampskibsrederiforening, en Skrivelse, hvis Positivitet i Retning af Støtte til Forslaget paa ingen Maade kan horteskamoteres, saaledes som jeg forstod, det ærede Medlem Hr. Bouet forsøgte at gøre det.

Jeg beklager, at Enighed ikke er opnaaet, at man, jeg kunde sige som sædvanlig, naar der er Tale om at bringe ind i Landets egen Lovgivning de Resultater, der opnaas ad international Vej, trækker sig tilbage og ikke vil være med. Det synes, som om der er en Tendens i den Stilling, man indtager, en Tendens, som jeg ikke formaar at finde den dybere Aarsag til, men som formentlig skyldes dybtliggende snedige politiske Overvejelser. Jeg beklager, at saadanne skal forhindre en fornuftig og rationel Lovgivning ogsaa paa et Omraade som det foreliggende.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stævning): Jeg maa deltage i de Beklagelser, som er fremsat over, at det heller ikke i denne Omgang er lykkedes at naa til Enighed om dette lille og yderst beskedne Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Bouet sagde saadant noget som, at naar Rederne havde givet Tilslutning til Sagen, skyldtes det vel et Ønske om at imødekomme Regeringen, og at det var Regeringen, som interesserede sig for at faa gennemført denne Sag. Jeg kan jo ikke vide, hvilke Motiver Rederiforeningen har haft til at afgive den Skrivelse, den har afgivet — nogen synderlig Velvillie overfor Regeringen tør jeg egentlig ikke vente fra den Kant —, men ellers forekommer det mig at være en mærkelig Bebrejdelse, det ærede Medlem fremsætter; thi det er dog vel Regeringens Pligt at søge gennemført de Foranstaltninger, som Landet er med til at vedtage paa internationale Konferencer.

Danmark er, som bekendt, Medlem af Folkenes Forbund og indordnet ogsaa under den Afdeling af Folkenes Forbund, der

beskæftiger sig med disse Arbejdsanliggender, og naar man her ved Udsendinge fra Staterne enes om Konventionsforslag, der skal søges gennemført rundt om i Landene, anser jeg det for at være enhver Regerings Pligt at søge disse gennemført. Saaledes har man da ogsaa opfattet det andre Steder. Der er til dette Øjeblik 19 Stater, som har gennemført denne internationale Konvention, og blandt disse dem, der er allernærmest ved os, og med hvem vi ellers søger at samarbejde paa de flest mulige Omraader, Norge og Sverige. Sagen er dernæst tiltraadt af Rederne og af de søfarende.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Bouet, at vi har modsat os, at Officererne fik deres egen Pladsanvisning. Nej, det er ingenlunde rigtigt. Vi har tværtimod bifaldet, at Forholdet for deres Vedkommende blev, som det har været hele Tiden, og som det er foreneligt med Forhyringskonventionen; men vi kunde naturligvis ikke af Hensyn til Ønsker hos det ærede Medlem Hr. Bouet bryde den Konvention, som Danmark har tiltraadt, og det maatte jo ske, hvis man gik videre end til den Ordning, der hidtil har bestaaet. De Organisationer, der vil oprette egne Anvisningskontorer, kan særdeles vel gøre det efter den nye Forhyringslov, naar Forhyringsreglerne ikke tilsidesættes, altsaa ganske det samme Forhold, som nu eksisterer, og som den Forening, det ærede Medlem særlig interesserer sig for, har haft det gennem flere Aar. Naa, men Døden skal jo have en Aarsag, og nu blev det altsaa dette, der blev Aarsag til, at man ikke kunde tiltræde Forslaget. Det kan jo ikke siges at være paa noget stort og reelt, det er strandet.

Hvad angaar dette, at man havde ventet, at nye Oplysninger vilde blive forelagt, vil jeg sige, at det er jo umuligt at grave Oplysninger frem om en Sag, der er fuldt oplyst; men hvis ærede Medlemmer — det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen gjorde jo ogsaa en Bemærkning i den Retning — havde haft noget at spørge om, havde de vel sagtens formuleret deres Spørgsmaal, saaledes som det er Skik, og saa skulde de ikke have manglet Svar. Jeg har været til Stede i Udvalget, og man spurgte mig ikke om noget. Man har spurgt skriftligt, og man har faaet en lang Redegørelse for Ministeriets Synspunkter overfor Sagen. At Danmark stiller sig paa lige Fod med andre Lande i denne Henseende, og at disse Arbejdere i Søfarten bliver ligestillet med andre Arbejdere og faar deres Arbejdsan-